

РЕШЕНИЕ

№ 2902

гр. София, 12.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 01.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12831** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 27, ал. 1 от Закона за общинската собственост (ЗОС).

Образувано е по жалба на К. З. Н., чрез пълномощник адв. Танков, против заповед № СОА19-РД40-152/10.09.2019г. на кмета на Столична община, в частта, в която за 1/2 ид.ч. от поземлен имот /ПИ/ с проектен идентификатор 68134.1006.1754 /застроен/, с площ за отчуждаване 325 кв.м. съгласно скица-проект за изменение на КККР, заедно с 1/2 ид.ч. от находящата се в имота сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1754.1, с площ 48 кв.м. и сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1754.3, с площ 53 кв.м., които представляват реална част от ПИ с идентификатор 68134.1006.13 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-108/13.12.2016г. на ИД на АГКК, находящ се в [населено място], р-н „Т.“, попадащ в улична регулация, във връзка с реализацията на обект: „Изграждане на [улица], в участъка от [улица]до [улица]– поетапно, район „Т.“, [населено място], подлежащ на отчуждаване съгласно влязъл в сила действащ план за регулация – ЧЗРП на м. „М. ливади – изток“, кв. 25, одобрен със заповед № РД-09-50-239/13.06.1996г. на Гл. архитект на [населено място], потвърдена с Решение № 85 по Протокол № 56/06.08.2003г. на СОС и улично-регулационен план на м. „М. ливади – изток“, одобрен с Решение № 50 по Протокол № 24/30.03.2001г. на СОС, предвиждащ изграждането на обект – публична общинска собственост, е определено парично обезщетение в размер на 37 238.50 лв. за съсобственика С. И. Й..

В заповедта е посочено, че имотът е собственост на С. И. Й. – 1/2 ид.ч. и К. З. Н. – 1/2 ид.ч. Определена е сума на парично обезщетение в размер на 74 477 лв., разпределени както следва: – С. И. Й. – 37 238,50 лв. и К. З. Н. – 37 238,50 лв.

В жалбата са наведени доводи, че определеното парично обезщетение е крайно занижено, като не е включена стойността на изградената в имота сграда, която представлява търпим строеж, както и на другите извършени подобрения. Претендира се за изменение на заповедта в тази ѝ част и увеличаване стойността на обезщетението.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. И., който поддържа жалбата на заявените основания. Представя писмена защита.

Ответникът – кметът на Столична община, чрез процесуален представител юрк. Ж., в съдебно заседание и с представена писмена защита оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

По делото са представени нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 45, том IV, рег. № 13876, дело № 338/2018г., по силата на които жалбоподателката К. З. Н. се легитимира като собственик на 1/2 ид.ч. от поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 68134.1006.13, находящ се в [населено място], район „Т.“, [улица], местност IV-55, с площ от 624 кв.м., с трайно предназначение на територията – урбанизирана, с начин на трайно ползване – ниско застрояване /до 10 м/, заедно с 1/2 ид.ч. от построените в имота сгради: жилищна сграда с идентификатор 68134.1006.13.3 с площ от 53 кв.м. и сграда с идентификатор 68134.1006.13.1.

Съгласно скица № 15-438880/11.09.2017г. на СГКК-С. /л. 43/ имотът е нанесен в КККР с идентификатор 68134.1006.13 с площ 624 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване /до 10 м/. Съгласно скица на сграда № 15-438887/11.09.2017г. на СГКК-С., в ПИ с идентификатор 68134.1006.13 е нанесена сграда с идентификатор 68134.1006.13.3, със застроена площ 53 кв.м., брой етажи: 1, предназначение: жилищна сграда – еднофамилна. От скицата на л. 58 по делото се установява, че действащият ПУП предвижда отчуждаване на част от имота, ситуирана по лицето към [улица]и която част попада в улична регулация.

На основание чл. 25, ал. 1 от ЗОС от ответника е изготвено обявление до собствениците на недвижими имоти, отредени за улица – публична общинска собственост, за предстоящата процедура по отчуждаване, което е публикувано във в. „Телеграф“, в. „24 часа“ и в. „Днес“. На 25.07.2019г. обявлението е поставено на информационното табло на Столична община и на район „Т.“ СО, за което са съставени съответните протоколи. Видно от обявлението, в него е включена информацията, изискваща се съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗОС - предназначение на имотите съобразно влезлия в сила, съответно одобрен подробен устройствен план по чл. 21, ал. 1; основание за отчуждаването; вид, местонахождение, размер и собственици на всеки от имотите, които следва да бъдат отчуждени; размерът на дължимото обезщетение.

Изготвена е скица-проект № 15-784050/27.08.2019г. за изменение на КККР за ПИ с проектен идентификатор 68134.1006.1754, видно от която същият е с площ 325 кв.м и представлява част от имота на жалбоподателката по протежение на лицето на имота към [улица].

С писмо изх. № СИС16-ПП00-2/57/16.04.2019г. на ответника, в съответствие с разпоредбата на чл. 22, ал. 3 от ЗОС и във връзка с провеждане на отчуждително производство по реда и при условията на Глава трета от ЗОС на поземлени имоти, собственост на физически и юридически лица, отредени за реализацията на обект – публична собственост съгласно ПУП, попадащи в обхвата на обект: „Изграждане на [улица], в участъка от [улица]до [улица]– поетапно, район „Т.“, на [фирма] е възложено определянето на равностойно парично обезщетение по реда и условията на чл. 22, ал. 5 и сл. от ЗОС във вр. с § 1 ДР ЗОС, на поземлени имоти – незастроени и застроени ПИ с посочени в писмото проектни идентификатори, предвидени за отчуждаване, вкл. процесния.

Видно от изготвената оценка за отчуждаваната реална част от ПИ с идентификатор 68134.1006.13, представляваща ПИ с проектен идентификатор 68134.1006.1754, е предложена сумата от 74 477 лв., по 37 238,50 лв. за всеки от съсобствениците. В доклада на оценителя е посочено, че за определяне на пазарната стойност на земята е използван сравнителния /аналогов/ метод, като за аналози са определени сделки с имоти, попадащи в строителна зона „Тти“ без параметри на застрояване. Двете жилищни сгради, находящи се в отчуждаваната част от имота, не са оценени, тъй като в район „Т.“ СО за тях не са налични строителни книжа.

Въз основа на изготвената експертна оценка от ответника е издадена оспорената в настоящото производство заповед.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и изслушана съдебно-оценителна експертиза. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени в съдебно заседание, се установява следното:

Действащият към момента план, въз основа на който се извършва отчуждаването, е ПУП, одобрен с Решение № 45 по Протокол № 24 от 30.03.2001 г. на СОС и решение № 147 по Протокол № 40 от 18.07.2002 г. на СОС /л. 154-156 от делото/. За имота, нанесен в кадастралния план като ПИ с пл. № 419, няма самостоятелно отреждане. Малка част в югозападния му ъгъл попада в УПИ I – 416,417,418,419,490,588,589,590, 591, 592 от кв. 25, а останалата част от имота попада в отреждане за разширение на [улица](отчуждаваната с обжалваната заповед част) и за разширение на [улица]. Уличната регулация на [улица]между о.т.18 и о.т.51в е одобрена с плановете от 1996г. и 2001г.

До влизане в сила на този регулационен план, въз основа на който се извършва отчуждаването, за имота няма приложен предходен регулационен план.

Съгласно комбинирана скица , ПИ с идент. №68134.1006.13 по действащия КККР е одобрен с площ от 624 кв.м., като същият е образуван от стари имоти: част от ПИ с пл. №419, част от територия без пл. № на севедозапад от ПИ №419 и част от улица на запад от пл. №419 по архивен кадастрален план, поддържан до одобряването на КККР. Съгласно скицата – проект, от цитирания имот се образуват имоти, както следва: проектен №68134.1006.1754 с площ 325 кв.м., който се отчуждава и ПИ с проектен №68134.1006.1755 с площ 299 кв.м., която част не се отчуждава и попада частично в УПИ 1 от кв. 25, м. „М. ливади-идток“ и частично в уличната регулация между о.т. 122-о.т.123.о.т.126.

Имотът се ползва като жилищен имот, като реално използваема като жилище е само сграда с идентификатор 68134.1006.13.3.

В съответствие с чл. 22, ал. 8 от ЗОС за имоти в урбанизирана територия, за които не е приложен или наличен предходен регулационен план, следва да се

съобрази фактическият начин на трайно ползване на същите. За процесния имот този начин на трайно ползване е за малкоетажно жилищно застрояване с ниска плътност. Съгласно действащия ОУП на [населено място], такива зони са жилищните зони за малкоетажно застрояване – Жм, Жм1, Жм2, Жм3, както и зона ОЗ1, в която при същите параметри се допуска и жилищно застрояване.

Сделките, приети като аналози в експертната оценка, са за имоти, попадащи в отреждане за улица по действащия регулационен план, а не за малкоетажно жилищно застрояване.

Към 2001 година, когато е била първата регулация за имота, същият е бил неурегулиран имот, който е бил застроен и се е ползвал като застроено с жилищна сграда дворно място в обхвата на [населено място]. От застрояването на имота около 1958 г до момента имотът се ползва като жилищен имот. В тази връзка СТЕ приравнява отреждането на имота преди одобряване на действащия регулационен план на зона за нискоетажно жилищно застрояване с К. 1.3 и плътност на застрояване между 30 и 40 %. Същото по размер застрояване може да бъде постигнато и в зона ОЗ1 по действащия ОУП.

Съгласно ал. 7 и ал. 8 на чл. 22 от ЗОС, тъй като за процесния имот не е бил приложен предходен ПУП, аналозите за имота следва да бъдат определяни в съответствие с предназначението на имота преди прилагането на регулационен план. От анализа на представените по делото документи – нотариални актове, както и анализа на кадастралните планове за района се установява, че процесният имот е бил неурегулиран имот за жилищно застрояване, какъвто е и към момента.

Във връзка с това СТЕ счита, че имот с проектен идентификатор 68134.1006.1754 с площ от 325 кв.м., за който до влизането в сила на регулационния план през 2001г., по който се извършва отчуждаването, не е бил приложен регулационен план, следва да бъде оценяван като имот за жилищно застрояване в зона Жм или Жм1 или в зона ОЗ1, която зона е с аналогични параметри.

От направените от СТОЕ проверки за ценовата зона по ЗМДТ, в която попада отчуждаваният имот, се установява, че същият попада в трета ценова зона.

При направената проверка и анализ на приложения по делото диск с информация от Служба по вписванията за землището на [населено място], район Т., местност М. ливади, както и от допълнително издирени вписани актове за относимия период 16.04.2018г.-16.04.2019г., са установени 110 вписани акта.

От анализа на вписаните 110 акта, вещото лице е приело, че като пазарни аналози могат да се използват пет акта, които имат за предмет имоти, попадащи в зони Жм и ОЗ1 /описани в Таблица л. 172 по делото/. Експертната е изготвила два варианта на оценка, като във втория вариант е включен само един от издирените пет акта, имащ за предмет имот, попадащ в зона Жм.

Размерът на равностойното парично обезщетение е изчислен в три варианта: според Вариант 1 пазарната оценка за отчуждавания ПИ с проектен идентификатор 68134.1006.1754 е определена в размер на 226 309.40 лева или 113 154.70 лв. за притежаваната от жалбоподателката идеална част. При този вариант са използвани описаните пет сделки за имоти, попадащи в зона Жм и ОЗ1, като вещото лице е приело, че двете устройствени зони са с аналогични параметри на застрояване.

Според Вариант 2 пазарната оценка за ПИ с проектен идентификатор 68134.1006.1754 е определена в размер на 60 982.58 лв. Или 187.64 лева/кв.м. При този вариант като пазарен аналог са използвани 5 броя сделки, които са без допустимо

застрояване и по ПУП, са отредени за улици.

Съгласно третия вариант, са използвани 8 броя сделки за имоти, които са без допустимо засрояване, като същите включват тези от вариант 2 и три броя сделки, които попадат в устройствена зона Тзв- терени за озеленяване и улици, реки, дерета, открити канали и сервитути. Определеното обезщетение за имота по този начин /325кв.м/ е 49892.52 лева или 153.52 лева за квадратен метър.

В допълнение вещото лице е изчислило стойността на установените в имота подобрения /съобразно притежаваната от жалбоподателката идеална част/ – 1566.75 лв. /доставка и полагане на бетон за основи и подобни – ръчно за пътека, орех, лози, юка, луковици, тръби асмаък, чешма с бетоново корито, ограда по имотна граница от запад, север и изток /48 м./, както и едноетажна жилищна сграда с подп. пространство е определена сумата от 10 341 лева или 5 170.50 лева за ½ идеална част за жалбоподателката.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 27, ал. 1 от ЗОС.

Разгледана по същество, е основателна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 25, ал. 2 от ЗОС. Налице са доказателства за спазване на процедурата по чл. 25 от ЗОС - публикувани са обявления в два централни и един местен ежедневник. Изпратено е и обявление до кмета на район „Т.“ за поставянето му на определеното място в сградата на общината. Жалбоподателят не навежда твърдения за неспазване на процедурата по обявяването на отчуждаването. Спазени са сроковете по чл. 25, ал. 2, изр. посл. и чл. 22, ал. 10 от ЗОС.

Спорният по делото въпрос касае размера на определеното парично обезщетение за отчуждаването реална част от имота на жалбоподателя, както и наличието на подобрения.

Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗОС размерът на равностойното парично обезщетение за имотите, предвидени за отчуждаване, се определя съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1 и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот. Според чл. 22, ал. 6 от ЗОС, конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, е предназначението им, определено с предходния подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1. В § 1, т. 2 от ДР на ЗОС е дадена легална дефиниция на „Пазарни цени на имоти със сходни характеристики“, а в § 1, т. 3, б. „а“ – легална дефиниция на „Имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот“.

От анализа на цитираните разпоредби следва, че за определяне на „равностойно парично обезщетение“ по реда на чл. 22, ал. 5 от ЗОС и § 1, т. 1, 2 и 3 от ДР на ЗОС чрез пазарни аналози, като такива могат да служат само сделки с имоти, отговарящи на следните характеристики: 1. възмездни сделки /покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека и др./, като поне една от страните по тях да е търговец; 2. сделките да се отнасят за имоти в близост до отчуждавания, т.е. да

попадат в една и съща ценова зона /за урбанизираните територии/; 3. да са сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и да са вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота; 4. имотът, предмет на сделката, да е с устройствен статут и предназначение, съответстващ на този, който има отчуждаваният имот, но преди влизането в сила на ПУП, по който се прави отчуждаването.

Съдът счита, че е налице несъответствие между равностойното парично обезщетение, определено от административния орган, и дължимата стойност, установена от приетата по делото съдебно-оценителна експертиза, по следните съображения:

На първо място следва да се посочи, че лицензираният оценител неправилно е определял размер на равностойно парично обезщетение, като е анализирал сделки с имоти, попадащи в зона Тти, т.е. без параметри на застрояване. Съдът приема заключението на СОЕ, съгласно което за имота няма приложен предходен регулационен план, т.е. имотът е бил неурегулиран. Планът, по който се извършва отчуждаването, се явява първа регулация за имота.

Следователно в случая е налице хипотезата на чл. 22, ал. 8 от ЗОС, съгласно която размерът на равностойното парично обезщетение по ал. 5 за поземлени имоти, включени в обхвата на урбанизирана територия съобразно действащия общ устройствен план, които не са урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, се определя като за имоти без предвидено застрояване и се съобразява с установения траен начин на фактическото им ползване.

В случая правилно вещото лице се е позовало на чл. 22, ал. 8 от ЗОС, като е изследвало трайния начин на фактическото ползване на имота. При извършения оглед на място е установено, че имотът се ползва като застроено с жилищна сграда дворно място в обхвата на [населено място]. От застрояването на имота, около 1958г., до момента същият се ползва като жилищен имот. Следователно, трайният начин на фактическо ползване на имота е за малкоетажно жилищно застрояване с ниска плътност, отговарящо на зоните по ОУП за малкоетажно застрояване – Жм, Жм1, Жм2, Жм3, както и зона ОЗ1, в която при същите параметри се допуска и жилищно застрояване. Правилно вещото лице е приравнило отреждането на имота преди одобряването на ПУП по чл. 21, ал. 1 от ЗОС, на зона за нискоетажно жилищно застрояване с К. 1.3 и плътност на застрояване между 30 и 40 %, което може да бъде постигнато и в зона ОЗ1 по действащия ОУП. Правилно имотът е оценен като имот за жилищно застрояване в зона Жм или Жм1 или в зона ОЗ1, която е с аналогични параметри.

Съдът не споделя възражението на ответника, че реално отчуждаваната част от имота е индивидуализирана с отделен проектен идентификатор, обособена с отделни граници, поради което са неотносими предвижданията и изследванията на целия имот. Внасянето на проект за изменение на КККР за засегнатите от отчуждаването

имоти/части от тях, съответно изготвянето на скица-проект за всеки от тях, е извършено за целите на отчуждителното производство, т.е. във връзка с прилагането на действащия ПУП, по който се извършва отчуждаването. След като с ПУП по чл. 21, ал. 1 от ЗОС се предвижда изграждането на улична регулация, логично е, че имотите/частите от тях, засегнати от плана, винаги ще попадат в зона Тти, без параметри на застрояване. Но това отреждане е неотнормено при определяне на размера на равностойното парично обезщетение, което изрично е регламентирано в приложимите норми на ЗОС – чл. 22, ал. 5 и сл.

В обобщение, съдът приема, че Вариант 1 от заключението на СОЕ отговаря на критериите по ЗОС за определяне на равностойно парично обезщетение, което възлиза на 113 154.70 лв. за притежаваната от жалбоподателката 1/2 ид.ч. от имота.

Към тази сума следва да бъде прибавена и стойността на подобренията, възлизаща на 1566.75 лева.

По отношение на едноетажната жилищна сграда с идентификатор 68134.1006.13.3, находящи се в ПИ с проектен идентификатор 68134.1006.1754, съдът намира следното:

Сграда с идентификатор 68134.1006.13.3 не е оценявана в експертната оценка, тъй като е изградена без строителна книжа. В заповедта не са изложени съображения относно евентуална търпимост на съществуващата в имота сграда. Вещото лице е приело, че сградата е построена през 1958г. и представлява търпим строеж.

По делото не е спорно, че съществуващата в отчуждаваната част от имота сграда е незаконна, за нея няма издадени строителни книжа. Същото се отнася и за оградата. Съгласно чл. 22, ал. 14 от ЗОС не се дължи обезщетение за незаконни строежи в поземления имот - предмет на отчуждаване. Съгласно § 16, ал. 4 от ПР на ЗУТ обаче при отчуждаване на търпими строежи те се оценяват и за тях се дължи обезщетение на собствениците по общия ред. Търпими строежи по смисъла на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ са строежи, изградени до 7 април 1987 г., за които няма строителни книжа, но са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон. Следователно разпоредбата на чл. 22, ал. 14 от ЗОС следва да се тълкува във вр. с § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ в смисъл, че строежите в режим на търпимост се приравняват на "законни", понеже не подлежат на премахване. Търпимостта е обективно установим факт, поради което не е обусловена от наличието на изрично издадено удостоверение за търпимост.

В случая административният орган не е изложил мотиви относно

търпимостта на съществуващата в имота сграда с идентификатор 68134.1006.13.3, както и оградата, засегната от изменението, съответно - не е възложил на лицензиран оценител и оценката им, която би следвало да се извърши по реда на чл. 22 от ЗОС, вкл. като се съобрази и ал. 13 от ЗОС, ако административният орган ги счете за търпими.

Доколкото със заповедта по чл. 25, ал. 2 от ЗОС се определя обезщетение както за отчуждавания имот, така и за извършените в него подобрения, съдът намира, че следва да отмени заповедта изцяло, като върне преписката на кмета на Столична община за ново произнасяне, при което да се изложат съображения за търпимостта на сграда с идентификатор 68134.1006.13.3, засегната от отчуждаването, съответно ако се приеме, че не е търпима, да се възложи оценката му по реда на чл. 22 от ЗОС. При определяне оценката на отчуждавания ПИ с проектен идентификатор 68134.1006.1754, органът следва да съобрази Вариант 1 от заключението на СОЕ, като се добави стойността на подобренията, възлизаща на 1566.75.31 лева.

При този изход на делото, основателна е претенцията на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноски. Съдът намира за основателно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение съобразно правната и фактическа сложност на делото. Ответникът следва да заплати на жалбоподателката разноски в размер на 1425 лв., от които 415 лв. депозит за вещо лице, 1000 лв. заплатено адвокатско възнаграждение и 10 лв. държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 48-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № СОА19-РД40-152/10.09.2019г. на кмета на Столична община, в частта, в която за 1/2 ид.ч. от поземлен имот /ПИ/ с проектен идентификатор 68134.1006.1754 /застроен/, с площ за отчуждаване 325 кв.м. съгласно скица-проект за изменение на КККР, заедно с 1/2 ид.ч. от находящата се в имота сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1754.1, с площ 48 кв.м. и сграда с проектен идентификатор 68134.1006.1754.3, с площ 53 кв.м., които представляват реална част от ПИ с идентификатор 68134.1006.13 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-108/13.12.2016г. на ИД на АГКК, находящ се в [населено място], р-н „Т.“, попадащ в улична регулация, във връзка с

реализацията на обект: „Изграждане на [улица], в участъка от [улица]до [улица]– поетапно, район „Т.“, [населено място], подлежащ на отчуждаване съгласно влязъл в сила действащ план за регулация – ЧЗРП на м. „М. ливади – изток“, кв. 25, одобрен със заповед № РД-09-50-239/13.06.1996г. на Гл. архитект на [населено място], потвърдена с Решение № 85 по Протокол № 56/06.08.2003г. на СОС и улично-регулационен план на м. „М. ливади – изток“, одобрен с Решение № 50 по Протокол № 24/30.03.2001г. на СОС, предвиждащ изграждането на обект – публична общинска собственост, е определено парично обезщетение в размер на 37 238.50 лв. за съсобственика К. З. Н..

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, в 1-месечен срок от получаването му.

Решението е окончателно.

Преписи да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: